

Ma 3. jatschowiny swěžen.

Moj wimožnik žywy jo,
 Za še teke budu žywišch,
 Wižesch jogo hobližo,
 Medejak ga še wjašelišch!
 Žo ga jadna głowa jo,
 Kotraž žlonki spuščezijo?

Čaž jaden Grichiski kšchesczijan tog drugeg na jatschow-
 nizy smačajo ga won jogo postrowijo s tymi słowami:
 „Kristus jo gorějstanul“ na zož ten drugi jomu wotgro-
 nijo: „Won jo saměscze gorějstanul!“

To jo jaden chwaložny nałog; a tež my zomy nět o
 s takimi rědnymi słowami še postrowišch, a wot jogo šwě-
 tego gorějstawańa gronišch.

Ev. Luc. 24, 36—47.

Čaž woni pač wot togo gromachu, stupi won šam Jesus
 do jich brěža a začcho k nim: Měr buži s wami.

Woni pač hulekachu a bojachu še, a jim še sdačcho, aby woni
 ducha wiželi.

A won začcho k nim: Žo scžo wy tak hulekane? A pschezga
 sejdu take myšleńa we wašchych hutšchobach?

Głědajšcho na mojej ruze a na mojej nose; Pscheto ja šom
 jo šam: Dotykajšcho mě a głědajšcho, pscheto jaden duch nama šcheto
 a kosczi, ako wy wižišcho, až ja mam.

A gaž won take začcho, pokaza won jim ruze a nose.

Čaž woni pač hišcezi newěrachu mjašela dla a še žiwo-
 wachu, začcho won k nim: Mascho wy tudy nězo k ježi?

A woni podachu jomu kuš pjazoneje ryby, a wot zejžonego
 mjodu.